

Sygn. akt V AGa 408/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Konińska

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2021 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji powoda

od punktu 1 postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt X GC 393/20

postanawia:

odrzucić apelację.

SSA Barbara Konińska

Sygn. akt V AGa 408/21

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 maja 2021 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach umorzył postępowanie na podstawie art. 355 k.p.c. (punkt 1 postanowienia) oraz zniósł między stronami koszty procesu (punkt 2 postanowienia).

Powód, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, w terminie tygodniowym od daty doręczenia odpisu powyższego postanowienia z uzasadnieniem, wniósł zażalenie na punkt 2 wskazanego postanowienia, a następnie w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia odpisu postanowienia z uzdatnieniem, powód zaskarżył punkt 1 postanowienia apelacją. W apelacji powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 1 poprzez stwierdzenie nieważności uchwały numer (...) Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. podjętej 25 września 2020 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2019 r. lub – z ostrożności procesowej – o jej uchylenie. Ponadto powód wniósł o zmianę rozstrzygnięcia o kosztach, zawartego w zaskarżonym postanowieniu, poprzez zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego. Wraz z apelacją powód uiścił opłatę w wysokości 5.000 zł, wskazując w tytule przelewu, że stanowi ona opłatę od apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Powód wywiódł od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 postanowienia Sądu Okręgowego niewłaściwy środek zaskarżenia. Na postanowienie sądu I instancji o umorzeniu postępowania w świetle art. 394 § 1 k.p.c. przysługuje bowiem zażalenie (orzeczenie kończące postępowanie w sprawie), które wnosi się w terminie tygodniowym od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Jednocześnie mając na uwadze, że rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania nie zostało zawarte w wyroku, brak jest jakichkolwiek podstaw aby przyjąć o dopuszczalności zaskarżenia go apelacją.

Na kanwie niniejszej sprawy nie jest możliwe zastosowanie wynikającej z art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. zasady, według której błędne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. W sprawie bez wątpienia nie doszło jedynie do omyłki pisarskiej, nazewniczej, lecz do wadliwego wyboru właściwego środka odwoławczego. O powyższym świadczy nie tylko zatytułowanie wniesionego środka apelacją (a także konsekwentne posługiwanie się tym określeniem w całym piśmie procesowym), ale również uiszczenie opłaty od apelacji w pełnej wysokości (art. 29 pkt 3 u.k.s.c., zamiast 1/5 części opłaty od zażalenia) oraz wniesienie apelacji w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, podczas gdy w terminie tygodniowym powód wywiódł zażalenie na zawarte w postanowieniu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania. Jednocześnie zauważenia wymaga, że powód nie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, czego efektem byłoby prowadzenie postępowania i wydanie wyroku stwierdzającego nieważność uchwały, bądź oddalającego powództwo. W apelacji powód wnioskował o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 1 poprzez stwierdzenie nieważności uchwały numer (...) Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. podjętej 25 września 2020 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2019 r. lub – z ostrożności procesowej – o jej uchylenie. Żądał więc wydania rozstrzygnięcia, jakie mogłoby zapaść w wyroku po rozpoznaniu sprawy.

Powód przeoczył, że właściwym środkiem zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego w przedmiocie umorzenia postępowania jest zażalenie do sądu drugiej instancji. Skoro środek odwoławczy wniesiony w sprawie został nie tylko nazwany „apelacją”, ale ponadto został on wniesiony w terminie do wniesienia apelacji oraz opłacony pełną opłatą i w jego treści powód domaga się wydania rozstrzygnięcia zgodnie z żądaniem pozwu, to ponad wszelką wątpliwość wniesiono właśnie apelację, a nie zażalenie.

Przepis art. 373 § 1 k.p.c. nakazuje sądowi drugiej instancji odrzucić apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie. Ponieważ apelacja powoda wniesiona została od orzeczenia niepodlegającego zaskarżeniu apelacją, należało ją odrzucić, jako niedopuszczalną, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c.

Jedynie na marginesie zaznaczenia wymaga, że nawet gdyby przyjąć, że wywiedziony środek odwoławczy stanowi w istocie zażalenie, to podlegałoby ono odrzuceniu na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. jako spóźnione.

SSA Barbara Konińska